

Onder de Marcellinustoren....

Geloofsgemeenschap Heilige Marcellinus, Van Dongenstraat 10, 8107 AG Broekland
Secretariaat 0570-531566, /531308 open maandag 10.00 - 11.00 uur
marcellinus@parochieheiligkruis.nl - www.parochieheiligkruis.nl - NL59 RABO 0373 0314 08
Bereikbaarheidsdienst voor ziekenzalving en uitvaart: 06 53964140

WOORD VAN DE PASTOR

Mantelzorger zijn

De beste vriendin van mijn moeder is overleden. Er zal bij haar een kaart in de bus vallen en dus bel ik haar toch maar even op om haar daarop voor te bereiden. Voor zover dat kan, want ik weet dat ze, op het moment dat ze de kaart opent en leest, mijn bericht alweer vergeten is. Ik bel haar. Ze is heel blij me te horen en begint over haar naderende verjaardag. 'Hoe oud word ik ook alweer?' '91, mam'. 'Oh ja, dan is het dus geen kroonjaar. Dan hoef ik mijn verjaardag dus niet echt te vieren.' Deze korte woordenwisseling zullen we gedurende het gesprek nog zeker zes keer herhalen. Het moment komt, dat ik haar moet vertellen van haar vriendin. Ze hebben al jarenlang geen contact meer met elkaar gehad, omdat deze vriendin al heel lang niet meer wist wie mijn moeder of wie dan ook in haar omgeving was. Ze lag al een aantal jaren alleen maar in bed. Een uitermate verdrietige situatie. Maar nu is ze er definitief niet meer. Mijn moeder is in eerste instantie erg aangeslagen. Logisch. Dan gaat ze weer over op haar leeftijd en haar verjaardag. Bijzonder toch. Ze weet dat haar verjaardag er aan komt. Ze weet niet meer hoe oud ze is. Hoe zit dat met die hersenen? Dan vraagt ze ineens: 'Hoe zou het met Mieke zijn?' Tja, die is er dus niet meer. Ze heeft dus wel onthouden, dat ik met haar over Mieke sprak, maar niet dat ze overleden was. Ze wist ook niet meer, dat Mieke al jaren niets meer wist.

Het is zomaar een voorbeeld uit de praktijk. Ik kan er vele beschrijven. Ikzelf ben er nu eens verdrietig over, dan weer zit ik alleen maar in de zorgende rol, dan ervaar ik een rouwproces. Hoe ga ik met haar om? Ik doe het op gevoel, maar probeer zoveel mogelijk liefde te geven. En ik ben vooral niet haar dochter, maar eerder de zorgende moeder van mijn eigen moeder. Hoe moet dat zijn als je niet in een ouder-kind-relatie staat, maar dat het je partner is die dit overkomt. Of dat je partner lichamelijk niet meer kan doen wat hij of zij altijd deed, maar volledig van jou afhankelijk is geworden. Of dat hij of zij depressief is. En dat jij degene bent, die zorgt. Mantelzorger noemen ze dat met een mooi, warm woord. Maar intussen heb jij niet meer die gelijkwaardige relatie, die je ooit met je partner had. Dat is verlies, dat is rouw, dat is hard.

In situaties van rouw is het heel belangrijk, dat er mensen in je omgeving zijn, die jou als een warme mantel omgeven. Het delen van je verhaal, het ervaren van warmte en liefde van die ander brengt nieuwe kracht en moed om door te gaan. We mogen de verhalen en onszelf uiteraard ook bij God, onze Bron, geborgen

weten. Even loslaten, het aan God overgeven. Om hernieuwd verder te kunnen gaan. Dat bezingen we in een lied van Huub Oosterhuis: “Zo vriendelijk en veilig als het licht, zoals een mantel om mij heen geslagen, zo is mijn God (...), ik roep zijn Naam, bestorm Hem met mijn vragen (...). Wil mij behoeden en op handen dragen.” Ik wens alle mantelzorgers veel lieve, warme mensen en vooral God, die Liefde, Licht en Warmte is, toe.

Lonneke Gunnink – van den Berg, pastoraal werker

UIT ONZE PAROCHIE HEILIG KRUIS

Mensen onderweg Vastenactie 2023

Het lijkt zo ver weg: mensen die hun huis moeten verlaten in landen als Zuid-Soedan. Totdat je – via de foto – twee vrouwen in de ogen kijkt, die met hun kinderen op de posters en PR-materiaal van Vastenactie staan. Awut en Ajak kenden elkaar niet toen ze hun huizen en echtgenoten verloren in de gewelddadige burgeroorlog van Zuid-Soedan.

Toen de man van Awut in de burgeroorlog was gedood, vluchtte ze met acht kinderen weg van het geweld. Na een barre tocht kwam ze bang en hongerig aan in Malek. Maar zij en haar kinderen werden met open armen ontvangen. ‘We leefden van wilde vruchten’, herinnert Awut zich die moeilijke periode. ‘Toen kwam de lokale partner van Vastenactie, die bood hulp en dat veranderde ons leven. De bewoners van Malek gaven me een stuk land en van de hulporganisatie kregen we zaden. Nu plant ik mijn eigen gewassen. Met hard werken kan ik mijn familie onderhouden. Sterker nog: we kunnen wat sparen en we lenen inmiddels zelf geld uit aan de gemeenschap.’

Als snel kon Awut de steun en liefde die ze zelf kreeg, doorgeven aan anderen. Zoals aan de oorlogsweduwe Ajak, die met zeven kinderen terugkeerde naar haar geboortedorp Malek. ‘Awut verwelkomde ons en gaf ons een plek vlak naast die van haar’, vertelt Ajak. ‘Vanaf de eerste dag zorgde zij dat we genoeg te eten hadden. Zelf had ik helemaal niets, totdat zij ons hielp.’ De vrouwen zijn nu goede vriendinnen: ‘Samen overleven is makkelijker dan alleen. En het allerbelangrijkste: bewaar de vrede. Laten we als één volk in één wereld samenleven!’

Dit verhaal, dat het verhaal had kunnen zijn van vrouwen in onze eigen buurt (ware het gelukkig zo, dat wij niet in een oorlogssituatie verkeren), komt dichtbij. Als we deze vrouwen op de foto zien, kunnen we ons er zoveel bij voorstellen.

Traditiegetrouw kent de Vastenactie een hongerdoek. Naast oorlogsellende ervaren landen met grote armoede het sterkst wat de klimaatcrisis met de wereld, met het land doet. Daarover gaat de hongerdoek. Deze is opgebouwd als een collage van veel lagen uitgescheurde krantenknipsels. Knipsels over politiek, oorlog, klimaatcrisis, narigheid van over de hele wereld.

De kunstenaar Emeka Udemba componeert iets nieuws uit deze knipsels. Hij confronteert en daagt uit, maar geeft ook een hoopvolle boodschap mee. Tussen het verontrustende nieuws fragmenten, die hoop geven: nieuw begin, aandacht voor de mens, verandering, kleur bekennen. De krantenknipsels kunnen voor ons het begin van een goed gesprek zijn over alle genoemde thema's. Om te komen tot een antwoord op de vraag 'Wat is heilig voor ons?'

Oorlog, onderdrukking, religieuze en politieke vervolging zijn van alle tijden. De eerste christelijke gemeenschappen moesten al vluchten en emigreren. Jezus zelf moest aan het begin van zijn leven vluchten naar Egypte.

In de missionaire agenda staat de prachtige column door de Argentijnse Alejandra Magliano. Via haar moeder weet ze wat het betekent oorlog te moeten ontvluchten en op een heel andere plek verwelkomd te worden. In haar column kunnen we lezen en leren, dat grenzen beweeglijk zijn. Armen, die zich openen en anderen verwelkomen, voeden en verrijken de ziel. Hoe mooi is dat! Grenzen zijn beweeglijk en als er liefde is, doet afstand er niet meer toe.

Laten wij op afstand onze armen openen en de mensen, die onderweg moeten zijn vanwege de vele, vele brandhaarden op de wereld, verwelkomen door vanuit onze situatie iets te geven. Dat zal ook onze ziel voeden en verrijken.

Tijdens de vastentijd zullen daarom de bussen voor de Vastenactie achter in onze kerken staan. U kunt natuurlijk ook rechtstreeks geven via NL21 INGB 0000 0058 50 t.n.v. Vastenactie, Den Haag. Meer weten?

Zie www.vastenactie.nl

Mede namens onze diaconaal betrokkenen in de parochies H. Kruis en H. Lebuinus,
Lonneke Gunnink – van den Berg, pastoraal werker

Deze actie loopt de hele vastentijd door, dus zes weken lang.

UIT ONZE GELOOFSGEMEENSCHAP HEILIGE MARCELLINUS

IN MEMORIAM

Op 23 januari is Dine Kappert-Booijink op 95 jarige leeftijd overleden. Zij woonde al een aantal jaren aan de Burg. Kerssemakersstraat te Raalte. De afscheidsviering vond plaats op 30 januari in de H.Marcellinuskerk.

Op 3 februari is Marie Beltman -ten Have op 94 jarige leeftijd overleden. Zij woonde al een aantal jaren op de Stevenskamp in Heeten. De afscheidsviering vond plaats op 9 februari in de

H. Marcellinuskerk.

Op 4 februari is Nico Korbeld op 68 jarige leeftijd overleden. Hij woonde aan de Vorsterhof. Zijn crematie vond plaats op 11 februari in het crematorium te Zwolle.

Dat zij mogen rusten in vrede.

ALGEMEEN

Kerkbalans

De Kerkbalans heeft tot nog toe een bedrag opgebracht van € 7.640,00. Wij willen de gevers, die onze Geloofsgemeenschap een warm hart toe dragen, hartelijk danken voor hun gift. Want zonder deze opbrengst kunnen wij niets.

KRO-vieringen

In 2023 zullen er vanuit de Broederenkerk 3 keer vieringen uitgezonden worden op de zondagochtend op NPO2. Het zijn nadrukkelijk parochievieringen met inzet van koren, lectoren enz. vanuit de hele parochie (en mogelijk ook vanuit parochie H. Kruis). De vieringen zijn 12 maart, 20 augustus en 22 oktober.

VIERINGEN

Di. 14 mrt 11.00 uur Ontmoetingsviering (koffie 10.15 uur)

Voorganger pastor G. de Bekker

Vr. 7 april 21.00 uur zal het Wijhese popkoor Fitis de Passion verzorgen in onze kerk.

Kerk open om 20.45 uur

INTENTIES

Zondag 12 Maart

Antoon Kloosterman en overleden familie, Antoon en Minie Logtenberg-Haarman, Hein Booijsink en overleden familie, Gerrit Hollegien, overleden ouders Bongertman-Kievitsbosch, Marcel Korbeld, Dine Kappert- Booijsink, Marie Beltman-ten Have, Nico Korbeld.

Dinsdag 14 Maart ontmoetingsviering

Overleden ouders Temmink-Spekschate, Tonnie Temmink –v d Vechte, Herman van Dartel, Marcel Korbeld, Dine Kappert- Booijsink, Marie Beltman-ten Have, Nico Korbeld, voor de ernstig zieken in onze geloofsgemeenschap.

Zondag 19 Maart

Antoon Kloosterman en overleden familie.

Zondag 26 Maart

1e Jaargedachtenis Mariet Journée-Oosterwechel, Antoon Kloosterman en overleden familie,

Marcel Korbeld, Dine Kappert- Booijink, Marie Beltman-ten Have, Nico Korbeld.

Zondag 2 April

Antoon Kloosterman en overleden familie, overleden ouders Koopman-Marsman, Gerrit Hollegien, overleden ouders Bongertman-Kievitsbosch, Macel Korbeld, Dine Kappert- Booijink, Marie Beltman-ten Have, Nico Korbeld.